

13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Δ' ΛΟΥΚΑ)

«Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων (†251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν (†1795), Μελετίου (Πηγᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (†1601).

Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν Ϛ'.

(τυπικὸν 11ης Ὀκτ. §§ 1-3).

* * * * *

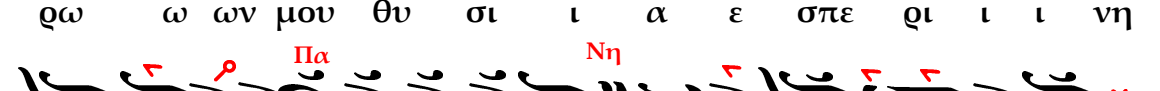
ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', καὶ Ἀνατολικὸν α', καὶ τῶν Πατέρων Ϛ'.

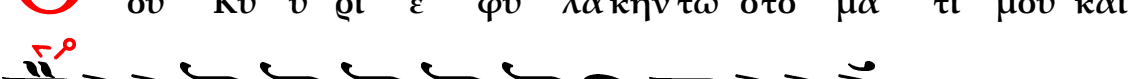
Ἦχος πλ. δ' Νη ς

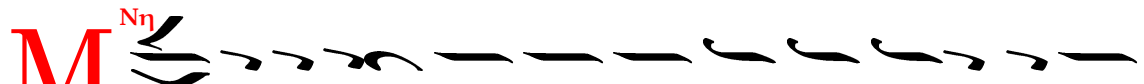

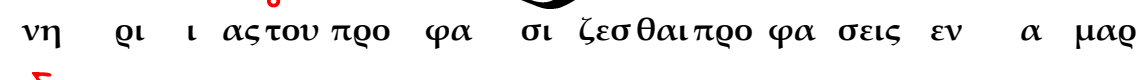
K^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μουου ει σα κου
σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
σο ο ον μου προσχεςτηφω νη η η τη ης δε η σε
ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
K^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
η μουου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο

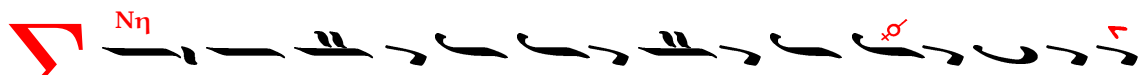
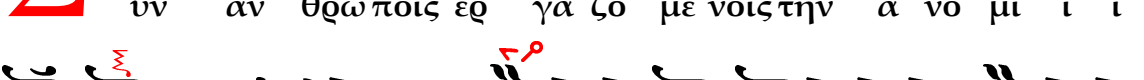
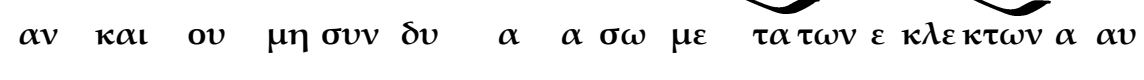

 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει

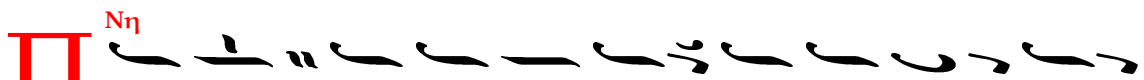
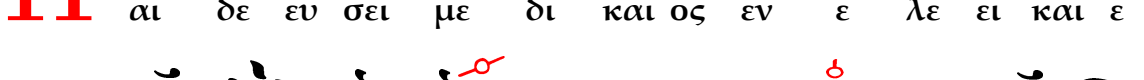
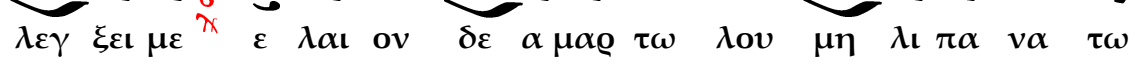
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη

 η η ει σακουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

 θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χειλη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

 νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

 τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

 αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλε κτων α αυ

 των

Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

 λε γξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

 την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αἰς αὐτῶν κατέποθησαν ἐχομένα πε

τρας οἱ κριταῖαυτῶν

Ακουσονται τὰ ῥήματα αἰμου ὁτι ἠδυν

θησαν ὡσεὶ παχὺς γῆς ἐρηρα γῆ ἐπι τῆς γῆς δι

εσκορπισθητα ὁσταυτῶν παρατον Α

δην

Οτι πρὸς σε Κυριε Κυριε οἱ ο

φθαλμοι μου ἐπι σοι ἠλπισα μη ἀντανελης τὴν ψυ

χη ἡνμου

Φυλαξον με ἀπο παγιιδουης σου νεστη

σαν το ὁ ὁμοι και ἀποσκανδαλων τῶν ἐργαζο

μενων τὴν ἀνομιαν

Πεσονται ἐν ἀμφιβληστροαυτῶν οἱ ἀμα

ρτωλοι κατὰ μονασειμι ἐγὼ ἐως ἀνπαρελ

θω

Φωνη ἡ μου πρὸς Κυριον ἐκεκραξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ εγ νως τας τριβους μου

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρου

ψαν πα γι δαμοι

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τωων την ψυχην μου

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωωντων

Π ρο σχεις προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
του ε ξο μο

λο γη σασθετω ο νο μα τι σου

Εσπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει

αν σοι χρι στε προ σφερο μεν ο ο τι ηυ δο κησας του

ε λε ησαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ε ως ου αν τα πο δως

μοι

Κυ ρι ε Κυ ρι ε μη α πορ ρι ι ψης η μας

α πο του προ σωπου σου αλ λα ευ δο κησον του ε

λε ησαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα κου

σον της φω νης μου

Χαι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τηρ των Εκ κλη σι

ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον συ γαρ ε δε ξω

πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα α
σε ε ως

Ἔτερον Στιχηρὸν Ἀνατολικόν.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
εις τηνφω νην

της δε η σε ως μου

Ονη εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων

γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ τος

εκ της α πει ρο γα μου σαρκω θεις βου λη η σει σταυ

ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα

αν θρω πον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα α

σε ε ως

Τῶν Πατέρων, Στιχηρὰ Προσόμοια Γ'.

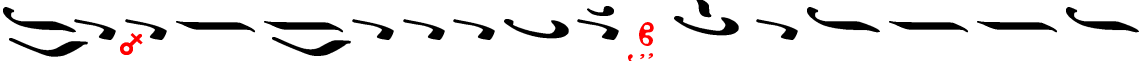
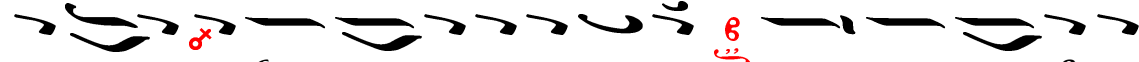

Ἡ ἀπεγνωσμένη. Ἦχος Δι

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

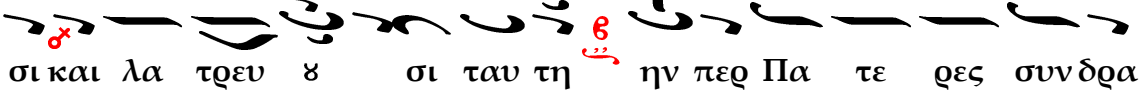
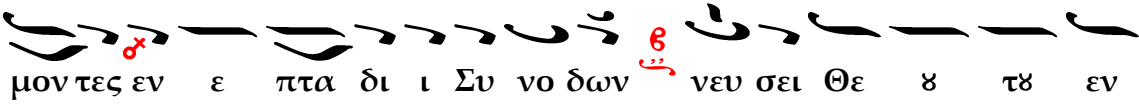
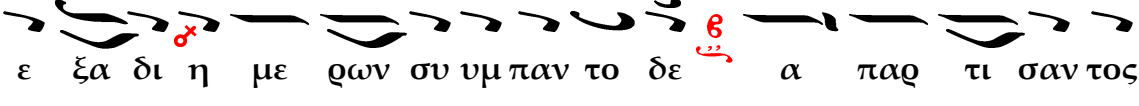
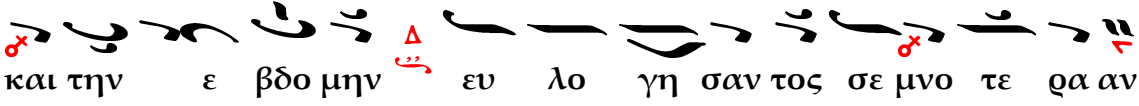
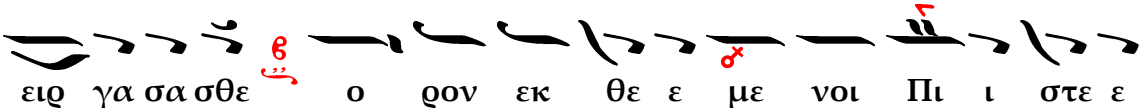
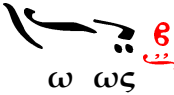
Τνη ας ε πτα συ νο δος τας των Πα τε ρων κα τα

δι α φο ρος και ρος συ στα σας εις ε να συν η θροι

σεν ε νι Κα νο νι τω δε μα λα κα λως ο Πα τρι

 αρχης ο Γερ μα νο ος ο νε ος ^ε γραφων ο μθ τε και

 κρα τυ νων τα δογ μα τα α τα τδ των ^ε ος και πρε σβε ας

 αυ τς α γρου πνς ^Δ της σω τη ρι ας τω Κυ ρι ω ω προ

 βαλ λε ται ^ε και τδ ποι μνι ι ^ε συμ ποι οι με ε

 να ας ^ε

Στίχ. Γ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ
 τὸν Κύριον.

T^{νη} ο τδ Νο μθ γραμμα παι σιν Ε βραι ων ^ε ε θε

 το τι μι αν την ε βδο μα ^{Δι} δα ^ε σκι α προ σα νε χθ

 σι και λα τρευ ^ε θ σι ταυ τη ην περ Πα τε ρες συνδρα

 μοντες εν ε πτα δι ι Συ νο δων ^ε νευ σει Θε θ τδ εν

 ε ξα δι η με ρων συ υμ παν το δε ^ε α παρ τι σαντος

 και την ε βδο μην ^Δ ευ λο γη σαντος σε μνο τε ρα αν

 ειρ γα σα σθε ^ε ο ρον εκ θε ε με νοι Πι ι στε ε

 ω ως ^ε

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
 ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

T^{νη} ην Τρι α δα πα σιν εκ τωνπραγμα των της κο
 σμογο νει ασ 8 σαν αι τι αν τρα νως πα ρε δω κα
 τε τρι σολ βι οι Πα τε ρες τρειςγαρ και τεσ σα ραςΣυ
 νο δςμυ στι κο τα α τω λο γω θεν τες και εκ δι κοι
 φα νεν τες τ8 ορ θο δο ο ξ8 λο γ8 τα στοι χει α τα
 τεσ σα ρα ον τα και την Τρι α δα ε νε φη να α
 τε κτισα σαν ταυ τα και κο ο σμον ποι η η σα α
 σα αν

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν αὐτοῦ.

H^{νη} ρ κε σε και μι α ζω ην εμπνευσαι τω κει
 μενω γο νω της υ παρ γ8 σης Προ φη τ8 α να καμ
 ψις Ε λισσαι ε τ8 πα νυ ο μως α νε καμ ψεν ε
 πτακις και συν ε κυ υ ψε τ8 τω οι α προ ο πτης προ
 αγ γελλωντας υ μων συ υν ε λευσεις αις την νε κρωσιν
 τ8 Θε 8 Λο γ8 ε ψυ χω σα τε θα να τω σα αν

τες Αρειον και τες εκει ενω συγκααμνον

τας

Στίχ. θ'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τον διηρημενον Χριστιω να και δι

εργημενον κυσινυλακταις σοφως συνεραψα

τεσεβασμοι Πατερες βλεπειντην γυμνωσιντην

τςτςμηδαμως εενεγκοντες ωςπεροσημτεκαι

Ιαφεθτην πατρωααντοπαλαι καιταισχυναντες

τον πατραλοιαν και τες εκεινωσυμφρονησαν

τος Αρειον τον της μα νι ι ας επωωνυυ

μον

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τες Μακεδο νι ς και Νεστορι ς και τες

Ευτυχεας και Διοσκο ςς Απολιναρι ςς

τε Σαβελιο σεβη ςς λυκς βα ς ςς αποδει

χθεντας εν δερ μα σι ι προ βα των πορρω της ποι μνης τϷ
Σω τη ρως α λη θειεις ποι με νες α πη λα σα τε γυ
μνης κω δι ων τϷ τρι σα θλι υς κατα στη σα αν τες α ρι
στα ο θεν υ μα ας μα κα ρι ι ζο ο με εν

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ α α ας μυ στι ι κας ση με ρον του Πνε
ευ μα α α τος σα αλ πι ι ι ι γ γας τους θε ο φο
ρους Πα α τε ρας α α νευ φη η μη η σω ω ω
μεν τους με λω δη σα αν τας εν με ε ε ε σω ω της
Ε εκ κλη σι ι ι ι ας με ε ε ε ε ε λο ος

ε να ρ μο ο νι ι ο ον θε ο ο λο γι ι ι ι
ας Τρι α α δα α μι α α αν α πα α ρα
αλ λα α α α κτον ου σι αν τε ε και αι αι θε ο ο
τη η η η τα τους κα θαι ρε ε τα α ας Α α ρει

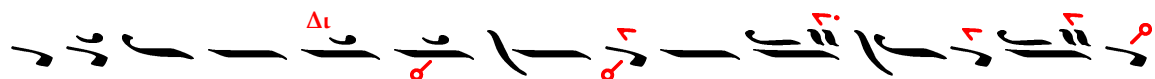
ει ει ου και Ορθοοδοξων προομοαα
 χουουςτους πρεσβευοονοντας παντοτεεε Κυυ
 ρι ι ι ω ελεηθηη ναι τας ψυχαα
 ας ηηηημων

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

Και νυυν και ααει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νων ααα μην
Ο Βασιλευς των ουρααα νων δια
 φιλααανθρωωπι ι ι αν επι τη ης
 γης ω ω ω ω φθη και τοις ανθρωωω ποι οισ συ
 νανεεε στραααα αφη εκ Παρθε
 εε νσ γαρ αα γνης σαρκα προσλααα βο μεε
 νος και εκ ταυ της προεελθων με τα της προοσλη
 ηη ψεεεεως ει εις εεστι ι Υι υι
 ος δι πλους τη ην φυυυ υυυ σιν αλλ ουτην
 υυποοοοσταααα σιν διοτεελει

 ο ον αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον ανθρω

 ω πον α λη θως κη ρυ υ υ υ υ υτ το ο

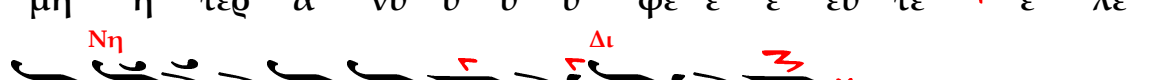
 ο ο ον τες ο μο λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο

 ο ο ον η η η η μων ον ι ι ι κε τε ευ ε

 μη η τερ α νυ υ υ υ φε ε ε ευ τε ε λε

 η θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω ων

* * *

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

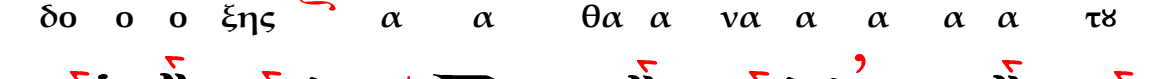
Ἦχος Δι-θ.

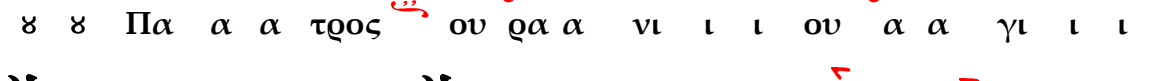
 Φ ῶς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϵ

 ϵ ϵ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϵ ϵ ϵ Χρι ι

 στε ε ε ε λ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϛ ϛ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

 πρεπει αν ε νε δυ υ σα το Δ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

 Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρεπει

 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

 * * *

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῶ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χολοδογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· (τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέων)· καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτον καὶ οἶνον· ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς

κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνά μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνά μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνά μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνά μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου· ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (τ' 14-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεὸς σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

A^{νη} νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα
 βασ εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα νατον η ζω η η η
 α θα νατος προς τους εν σκο τει το φως το α λη θι
 νον προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα σις
 ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ ημων δο ο ξα α σοι
 Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
 ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
 και πε ρι ι ε ζω σα το

X^{νη} ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε
 κρων ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει απ
 αλ λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης εν
 Α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε τα φω
 δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα
 του Λυ τρω του ου των ψυ χω ων η η μων

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
 η τις ου

ου σα α λευ θη σε ται

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις ^νδο ξο λο γου μεν
Χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα σιν ^νδι ης η
μα ας η λευ θε ρω σας της τυ ραν νι ι δος του Α
δου ^νκαι ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον
και το με γα ε ε λε ε ος ^ν

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, ^νεις μα κρο

ο τη η τα η με ρων ^ν

Ω Δε σπο τα των α πα α αντων ^να κα τα
λη πτε ε ποι η τα ου ρανου και γης δι α σταυ ρου πα
θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γασας ^ντα φην δε κα
τα δε ξα με νος και α να στας εν δο ξη συ να νε
στη σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω ^νδο ο ξα
τη ση τρι η με ε ρω ε γε ρ σει δι ης δε δω ρη
σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μα ρ
τι ων ως μονος ε ευ σπλα αγ χνος ^ν

ᾠχος ^νΠα ρ

Δ ^M ο ξα α Πα ^{Πα} τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π 9}
 και α γι ω ω ^M Πνε ^{Πα} ευ μα α α τι ^{π 9}
T ^{B8} ην ε τη σι ον μνη η μνην ση με ε ρον ^{Δ 22}
 των θε ο ο ο φο ο ο ρω ων ^{Πα} Πα α α τε ^{π 9}
 ε ε ε ε ρων ^{π 9} των εκ πα σης της οι κου με νης συ να ^{π 9}
 θροι οι σθε ε ε εν των ^{B8} εν τη λαμπρα α α πο ο λει ^{Πα}
 Νι ^{B8} κα ε ε ε ε ων ^{π 9} των Ορ θο δο ξων τα συ ^{π 9}
 στη μα α τα ^{β 7x} ευ σε βουντες πι στως ε ορ τα α ^{Πα}
 α σω ω ω μεν ^{B8} ου τοι γαρ του δει νου Α α ρει ει ^{π 9}
 ου το ο α θε ον δο ο ο γ μα α ^{Δ 22} ευ σε βο ο ο ^{B8}
 φρο ο ο νω ως κα α α θει ει ει ει ει λον ^{Πα} και ^{B8}
 της Κα θο λι κης Εκ κλη η σι ι ας συ νο δι ι κως ^{π 9}
 του ου τον ε ξω στρα α κι ι ι ι ι ι σαν ^{Πα} και ^{B8}
 τρα νως τον Υι ον του Θε ε ου ^{Δ 22} ο μο ου σι ον και ^{π 9}
 συ να ι δι ον προ των αι ω νων ο ον τα ^{β 7x} τοις ^{π 9}
 πα σιν ε δι δα ξα αν ο μο λο ο γειν ^{Δ 22} εν τω ^{π 9}

τη η ης πι ι στε ως Συμ βο ο ο ο λω α
 κρι βως και ευ σε βως του ου το ο εκ θε ε ε ε
 με ε ε ε νοι ο θεν και η μειςτοις θει οισ αυ των
 δο γμα σιν ε πο με ε νοι βε βαι ως πι στευ ον τες
 λα τρε ε ευ ο ο ο ο μεν συν Πα τρι τον Υι ο
 ον και το Πνε ευ μα το ο πα να α α α γι ι ι
 ι ον εν μι α α θε ε ο τη τι ι Τρι α α
 δα ο μο ο ου σι ο ον

Ἦχος Πάφ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην
Νευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων
 Πα α α να α μω ω ω με παυ ου σα δει νων η
 η μων ε πα να α στα α α α σεις πα σης θλι
 ψε ως η μας α πα αλ λα α ατ τς ς ς σα σε

γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν αγ κυ υ

υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν και την σην προ

στα σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε ε ε θα

μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε προ σκα α

λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σο νεις ι κε ε σι

ι ι αν των σοι οι πιστως βο ω ω ω ν των χαι ρε

Δεσ ποι οι να η πα α α αν τω ω ν βο η η η θει

ει ει ει α χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη ρι ι

α των ψυ χω ω ν η η η μω ω ω ω ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω

ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ
θ ε ρ ω σ η σ τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι σ η
μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

Δόξα. Τῶν πατέρων.

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Υ π ε ρ δ ε δ ο ξ α σ μ ε ν ο σ ε ι Χ ρ ι σ τ ε ο ο θ ε ε
ο σ η η μ ω ν ο φ ω σ τ η ρ α σ ε π ι γ η σ τ ε ς π α τ ε
ρ α σ η μ ω ν θ ε μ ε λ ι ι ω ω σ α σ κ α ι δι αυ των
π ρ ο σ τ η ν α λ η θ ι ν η ν π ι σ τ ι ν π α ν τ α σ η μ α σ ο δ η
γ η σ α σ πο λ υ ε υ σ π λ α γ χ ν ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον
 θα να τον σκυ λε ευσας και ε γερσιν δειξαςως Θε ος μη
 πα ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την
 φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου
 σαν σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων
 και σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·